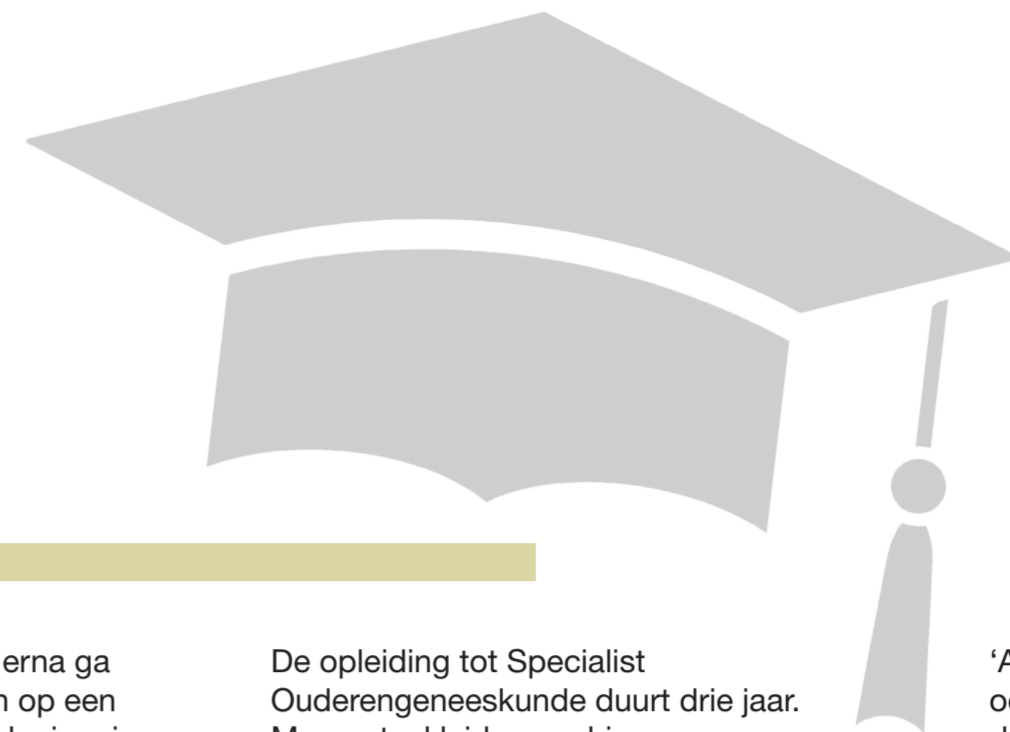

Onze opleiders

We hebben het mooiste vak van de wereld...

Johanna Rempelberg, Silvia Wolters en Anita Pleijers hebben tenminste één ding gemeen: ze krijgen extra energie door patiëntenzorg te combineren met hun werk als opleider. 'We houden zo ook onze vakgroep scherp.'

Laten zien hoe dankbaar dit is...

Johanna Rempelberg werkt sinds 1990 bij Sevagram. Ze zag de organisatie groeien. 'Toen ik begon, waren we met vier of vijf artsen en één psycholoog. Er waren nog geen verpleegkundig specialisten. Er kwamen steeds meer patiënten, het behandelteam werd uitgebreid.'

Er was alleen een hele milde afscheiding tussen mensen die chronisch waren en mensen die misschien nog naar huis konden. Het tempo lag veel lager dan nu is. We hadden alleen maar hele grote afdelingen waar dertig mensen woonden, waar het vaak onrustig was en weinig ruimte voor eigenheid.

Mensen lagen soms zelfs met zes op een kamer, je kunt je dat bijna niet meer voorstellen. Nu hebben bewoners meestal een eigen kamer en ook meer inbreng in hun eigen zorgproces.'

Zelf werd ze begin jaren negentig als een van de eerste basisartsen binnen Sevagram opgeleid. Ook dat is veranderd. Toen moest ze nog een dag per week naar Amsterdam.

'De opleiding is heel veel verbeterd, veel inhoudelijker en veel meer gestructureerd. Ook wij als opleiders worden beter begeleid. Silvia en ik hebben de kaderopleiding Opleiden afgerond en Anita volgt deze ook momenteel.'

Silvia Wolters kwam bij Sevagram in 1999, vers vanuit de schoolbanken. Haar hart klopt voor de chronische zorg en dan vooral de pg (psychogeriatrische zorg).

'Het is niet altijd makkelijk hoor, want ik werk veel met acute opnames waar het thuis misloopt. Maar juist dan is het mooi om de kwaliteit van leven voor die mensen en hun familie te verbeteren zodat ze verder kunnen.'

Doordat mensen steeds langer thuis blijven wonen, merk je dat het systeem vaak ernstig overbelast raakt. Door de gevorderde dementie ontstaan situaties zoals wegvloeden of agressie, vaak door onbegrip.

Een opname is heftig, maar het is goed om rust te creëren. Samen met het multidisciplinair team probeer je de kwaliteit van leven te vergroten, zowel voor de patiënt als voor diens familie.

“Wat ik mooi vind is om de verhalen achter de patiënt te horen.”

Wat ik mooi vind is om de verhalen achter de patiënt te horen. Waarom die is zoals hij is en waar het probleem vandaan komt.' Dat ze dus graag deelt met jonge mensen in opleiding.

Anita Pleijers is de derde opleider van het team. Ze werkte drie jaar als huisarts toen ze erachter kwam dat ouderengeneeskunde beter bij haar paste.

'Ik vond het interessant om te zorgen voor die kwetsbare mensen die niet zo goed voor zichzelf op kunnen komen. Als huisarts had ik eigenlijk te weinig tijd voor de mens achter het ziektebeeld. Die heb ik hier wel.' Ze volgde de verkorte opleiding tot specialist ouderengeneeskunde. 'Mijn hart heb ik uiteindelijk gevonden bij de chronische zorg in Tobias en de Regenboog.' Inmiddels is ze zelf opleider en nog doende met de kaderopleiding.

Werkdruk

De voornaamste zorg die de drie opleiders hebben is de krapte in het aanbod van nieuwe collega's en de te verwachten stijgende uitstroom als gevolg van de werkdruk.

Wat dat betreft heeft corona er behoorlijk ingehakt. 'Ik hoop dat we genoeg mensen zullen houden die in de zorg werkzaam willen zijn. Er is krapte in de zorg. We kunnen het niet altijd zo doen zoals we zouden willen', zegt Silvia.

Johanna: 'Met name in de verpleging zie je mensen uitstromen. De vraag is: Hoe kunnen we nieuwe jonge mensen enthousiast houden voor de zorg?'

Anita Pleijers: 'Wij spelen daar zeker een belangrijke rol in als opleiders maar op het moment dat ze bij ons starten hebben ze de keuze natuurlijk al gemaakt.'

Dus ja we promoten ons vak en dat doen ze op de opleiding in Maastricht ook. Het begint eigenlijk al tijdens de studie Geneeskunde in de co-schappen. Momenteel wordt er gepleit voor een regulier coschap Ouderengeneeskunde, zodat studenten kennis kunnen maken met ons vak. Bijvoorbeeld via speeddate rondes voor derdejaars, in de hoop dat we ze hierheen kunnen halen. Daarnaast zijn wij heel actief bij sollicitatiegesprekken met aniossen die een tijdje bij ons komen werken.

We begeleiden ook mensen tijdens een meeloopdag. We betrekken daar de hele Medische Dienst bij.

Het is een kwestie van enthousiasme overbrengen.

Het is een kwestie van enthousiasme overbrengen. Ze horen zoveel negatieve dingen over tekorten en werkdruk maar je kunt ze ook laten zien hoe mooi en dankbaar dit werk is.'

Zoals? Johanna: 'Ik zeg altijd dat we het mooiste vak van de wereld hebben.'

Onze mogelijkheden zijn legio. In het verpleeghuis mogen we heel veel doen, en als je het niet weet, overleg je met collega's en desnoods met het ziekenhuis.

We begeleiden mensen tijdens hun verblijf in het verpleeghuis en proberen hen waardig te laten leven. Ook begeleiden we mensen om terug te laten keren naar hun eigen huis. Er is geen enkel vakgebied waar zoveel mogelijk is als in het verpleeghuis. Je kunt hier veel meer generalist zijn dan in een ziekenhuis.

Het voordeel bij ons is dat de je de tijd zijn werk mag laten doen, de patiënten

zijn er morgen ook nog. De dag erna ga je weer terug, je kunt terugvallen op een multidisciplinair team en de verpleging: je staat er nooit alleen voor. Dat is het grote verschil met het werk van de huisarts en de specialisten.'

Eigen regie

Anita: 'Je hebt de regie over je werkzaamheden als SO, in het ziekenhuis wordt de tijd voor je ingevuld, zoals spreekuren op de polikliniek. Als je patiënt wat meer aandacht nodig heeft kun je dat binnen ons vak op de een of andere manier wel regelen. Dat maakt voor mij dat ik dit vak heel prettig vind.'

Sinds september 2022 zijn ze officieel erkend als opleidingsgroep, zijn ze gedrieën verantwoordelijk voor de leergesprekken en deels voor de begeleiding van aios.

De opleiding tot Specialist Ouderengeneeskunde duurt drie jaar. Momenteel leiden ze drie mensen op en nog eens twee zijn bezig aan hun tweede jaar buiten Sevagram.

De eerstejaars werken in het verpleeghuis in de chronische zorg (pg en somatiek). Het tweede jaar werk je deels in het ziekenhuis, deels in de GGZ. In het derde jaar ga je weer in het verpleeghuis aan het werk, waarvan een aantal maanden in de revalidatiezorg. Daarnaast is er ruimte voor keuzestages en eerstelijns consulten. De aios heeft dus veel ruimte voor eigen invulling op maat afgestemd.

Talentvolle mensen

Volgens Silvia is opleiden natuurlijk aantrekkelijk voor Sevagram om jonge talentvolle mensen aan de regio en de organisatie te binden.

'Anderzijds houdt opleiden onze vakgroep ook scherp; je blijft qua kennis bij, je denkt eerder na over je eigen functioneren maar ook het functioneren van de groep. Het levert de hele Medische Dienst veel op.'

Is dat opleiden niet belastend voor de patiëntenzorg?

Anita: 'Er is een richttijd van zeven uur per week voor leergesprekken en begeleiding van de aios. Maar je wil ook met ze de diepte in, weten waar ze willen groeien. Je moet beoordelen en daarnaast doe ik nog mijn eigen kaderopleiding. Maar het geeft me allemaal juist veel energie.'

Dat wordt onmiddellijk beaamd door Silvia en Johanna. ●

vlnr Anita Pleijers, Silvia Wolters en Johanna Rempelberg